

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

Axial Personnel Agency, s. r. o., IČO 61056014
sídlem Hybernská 1009/24, 11000 Praha 1
zastoupena advokátem JUDr. Petrem Holým
sídlem Na Kozačce 1289/7, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému:

Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2022, č. j. MPSV-2022/103348-421/3,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně proti odpůrci – Úřadu práce ČR na zaplacení částky 390 562 Kč s příslušenstvím.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí, že rozhodoval na návrh žalobkyně ve sporném řízení podle § 141 správního řádu o sporu z dohod o zřízení společensky účelného pracovního místa a poskytnutí příspěvku, konkrétně z:
 - a) Dohody č. OTA-S-24/2017 ze dne 30. 11. 2017,
 - b) Dohody č. OTA-S-13/2017 ze dne 20. 9. 2017,
 - c) Dohody č. OTA-S-10/2017 ze dne 22. 8. 2017,
 - d) Dohody č. OTA-S-7/2017 ze dne 17. 7. 2017,
 - e) Dohody č. TRA-S-40/2017 ze dne 24. 5. 2017,
 - f) Dohody č. JIA-Z-40/2017 ze dne 22. 11. 2017,
 - g) Dohody č. PSA-S-84/2017 ze dne 22. 12. 2017,
 - h) Dohody č. PSA-S-85/2017 ze dne 22. 12. 2017,
 - i) Dohody č. MOA-SZ-11/2017 ze dne 17. 4. 2017,
 - j) Dohody č. JIA-SZ-28/2017 ze dne 28. 2. 2017,
 - k) Dohody č. FMA-SZ-298/2017 ze dne 23. 10. 2017,
 - l) Dohody č. PSA-SZ-15/2017 ze dne 22. 12. 2017,
 - m) Dohody č. OLA-SZ-24/2017 ze dne 31. 1. 2017,
 - n) Dohody č. OLA-SZ-250/2017 ze dne 27. 9. 2017,
 - o) Dohody č. OLA-SZ-251/2017 ze dne 27. 9. 2017,
 - p) Dohody č. OLA-SZ-298/2017 ze dne 25. 10. 2017,
 - q) Dohody č. OLA-SZ-299/2017 ze dne 25. 10. 2017(dále též jen „dohody“),

uzavřených mezi žalobkyní a Úřadem práce ČR v souladu s § 113 a 119 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Řízení o jednotlivých dohodách byla spojena do jednoho společného řízení vedeného pod sp. zn. MPSV-2022/103348. Žalobkyně v podání ze dne 18. 2. 2022 doručila svá vyjádření k zahájeným sporným řízením, když ke každé předmětné dohodě specifikovala částku, kterou požaduje po odpůrci k zaplacení. Odpůrce namítal, že žalobkyně doručila výkazy vyúčtování mzdových nákladů až dne 1. 3., resp. 2. 3. 2018, ačkoliv měly být doručeny již dne 28. 2. 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

3. Žalovaný dospěl k závěru, že odpůrce postupoval v souladu s právními předpisy i uzavřenými dohodami jako veřejnoprávními smlouvami, a proto návrh žalobkyně zamítl. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že podle čl. II odst. 5 některých dohod a čl. III odst. 6 zbývajících dohod, jejichž znění je totožné, platí, že „Zaměstnavatel bude Úřadu práce dokládat vynaložené prostředky na mzdu nebo plat ve výkazu „Vyúčtování mzdových nákladů – SÚPM vyhrazené“ za jednotlivé měsíce nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí vykazovaného měsíčního období.“. Stejně ustanovení pak stanoví, že „případně-li poslední den kalendářního měsíce na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem pro doložení nejbližší příští pracovní den. V případě, že „Výkaz vyúčtování mzdových nákladů – SÚPM vyhrazené“ nebude ve stanovené lhůtě doložen, příspěvek za příslušný měsíc nebude Úřadem práce poskytnut.“. Žalovaný dále citoval čl. III odst. 4 dohod, podle kterého bude příspěvek vyplácen měsíčně „převodem na účet č. 151869029/0600. Příspěvek je splatný do 30 kalendářních dnů ode dne, kdy zaměstnavatel doloží Úřadu práce výkaz „Vyúčtování mzdových nákladů – SÚPM vyhrazené“ na formuláři, který je přílohou č. 1 této dohody“.
4. Žalovaný uzavřel, že pro účely vzniku nároku na peněžité plnění z dohod byla žalobkyně povinna doručit odpůrci výkazy na předepsaném formuláři za měsíc leden nejpozději do konce měsíce následujícího po uplynutí vykazovaného měsíčního období, tj. 28. 2. 2018. Žalobkyně však doručila odpůrci výkazy až ve dnech 1. 3. a 2. 3. 2018, tedy opožděně, a odpůrce tak postupoval správně, když žalobkyni příspěvky z dohod za leden 2018 neposkytl. Žalovaný rovněž uvedl, že ačkoliv žalobkyně žádala odpůrce po zjištění jejího pozdního doložení výkazů o prominutí tohoto pochybení, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), na základě jehož § 113 a 119 byly dohody uzavřeny, tuto možnost zmírnění tvrdosti zákona, resp. podmínek stanovených dohodami, neumožňuje.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

5. Žalobkyně v podané žalobě uvádí, že s Úřadem práce ČR v souladu s § 119 zákona o zaměstnanosti uzavřela veřejnoprávní smlouvy – Dohody o vyhrazení společensky účelného pracovního místa a poskytnutí příspěvku, na základě, kterých přijímala zaměstnance na vyhrazená pracovní místa a dále dočasně přidělovala zaměstnance k uživatelům prostřednictvím veřejných zakázek pod souhrnným názvem „Praxe absolventů“.
6. Žalobkyně dále vysvětluje, že žalovaný (stejně jako před ním Úřad práce ČR) pominul její argumentaci poukazující na výslovné ujednání dohod, podle kterých měla žalobkyně vykazovat již vynaložené mzdové prostředky, resp. žalovaný jen bez dalšího (a dle názoru žalobkyně v rozporu s dikcí dohod) uvedl, že den, kdy žalobkyně mzdové náklady vynaložila, není relevantní skutečností pro účely posouzení splnění povinnosti žalobkyně dle dohod.
7. Žalovaný i Úřad práce ČR dle žalobkyně pominuli, že předmětem vykazování (vyúčtování) jsou jednoznačně vynaložené mzdové prostředky a vykazovaným obdobím (kalendářním měsícem) tedy musí být logicky měsíc, ve kterém byly prostředky vynaloženy. Žalobkyně má za to, že mají-li být dokladovány vynaložené prostředky, nelze je dokládat dříve, než jsou vyplaceny (vynaloženy), přičemž mzdové prostředky za leden 2018 nemohly být vynaloženy jindy než v únoru 2018. Měsícem následujícím po vynaložení prostředků tedy byl dle názoru žalobkyně březen 2018, a pokud byla příslušná vyúčtování doručena Úřadu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

práce ČR nesporně v březnu 2018, postupovala žalobkyně v souladu s dohodami a její nárok je oprávněný.

8. Žalobkyně navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.
9. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě předně poukazuje na to, že žalobní námitky jsou shodné s námitkami proti postupu Úřadu práce ČR, které byly vzneseny v rámci návrhu na zahájení sporného řízení a byly vypořádány v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí, a proto žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje.
10. Za stěžejní bod sporu považuje žalovaný výklad obsahu dohod. K článku II odst. 5 některých dohod a čl. III odst. 6 zbývajících dohod a čl. III odst. 4 dohod (citováno výše) žalovaný uvádí, že žalobkyně byla povinna doložit výkazy za měsíc leden nejpozději do kalendářního měsíce následujícího po uplynutí vykazovaného měsíčního období. Dodává, že vykazovaným měsíčním obdobím byl leden 2018, jelikož se jedná o měsíc, kdy vznikl zaměstnancům na společensky účelných pracovních místech mzdový nárok, který jim následně žalobkyně vyplatila. Dle tvrzení žalovaného den, kdy došlo k výplatě mezd, resp. kdy je žalobkyně reálně vynaložila, není relevantní skutečností pro účely posouzení splnění její povinnosti dané dohodami pro účely poskytnutí příspěvku z dohod. Žalovaný považuje za jednoznačné, že čl. II odst. 5 (čl. III odst. 6) dohod bezesporu stanovil, že výkazy je třeba doručit do konce měsíce následujícího po vykazovaném období. Pokud by se stanovení této lhůty mělo odvíjet od uhrazení mzdových nákladů, neodkazovala by část článků, ve kterém je lhůta stanovena, na vykazované období, ale na výplatu mzdových nákladů. Žalovaný proto shrnuje, že pokud bylo v daném případě vykazované období leden 2018, lhůta pro doložení výkazu za toto období uplynula dne 28. 2. 2018, což byla středa a lhůta se tak nijak ze zákona neprodlužovala. Žalovaný tedy uzavírá, že žalobkyně doručila výkazy Úřadu práce ČR až ve dnech 1. 3. a 2. 3. 2018, tedy opožděně, a Úřad práce ČR tak postupoval správně, když příspěvky z dohod za leden 2018 neposkytl.
11. Žalovaný poukazuje také na dopisy žalobkyně zaslané Úřadu práce ČR ve dnech 5. 3. 2018 a 19. 4. 2018, v nichž sama uvedla, že došlo z její strany k „jednodennímu pozdržení“, dále že „z celkové počtu 56 Úřadů práce nebylo včas doručeno sedmi Úřadům práce“ a že „v důsledku pozdního data doručení nám uvedené Úřady práce odmítly poskytnout plnění za leden 2018“. Žalovaný má z citovaných dopisů za zjevné, že žalobkyně věděla o svém pochybení, resp. nesplnění povinnosti včasného doručení výkazů za leden 2018. Následná argumentace o údajně sporné interpretaci pojmu „vynaložené prostředky“ se žalovanému jeví spíše jako účelová a jako snaha jakkoliv zmírnit negativní dopady jejího vědomého pochybení.
12. Žalovaný dále opakuje, že ve smyslu § 113 a 119 zákona o zaměstnanosti nemohl Úřad práce ČR ani žalovaný zpoždění doručení výkazů jakýmkoli způsobem zohlednit ve prospěch žalobkyně. Závěrem žalovaný podotýká, že předmětný příspěvek, poskytovaný na základě dohod, je finančním příspěvkem poskytovaným subjektům ze státního rozpočtu, který je třeba vynakládat v souladu se zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a to účelně, efektivně a hospodárně. Hospodárným ani účelným se však žalovanému nejeví poskytování příspěvku zaměstnavatelským subjektům, které neplní řádně své povinnosti z dohod, ač se může jednat o nedbalost či neporozumění znění dohody.
13. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

III.
Posouzení žaloby

14. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002, soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
16. Žaloba není důvodná.
17. Podle § 113 odst. 1 zákona o zaměstnanosti *společensky účelnými pracovními místy se rozumí pracovní místa, která zaměstnavatel zřizuje nebo vyhrazuje na základě dohody s Úřadem práce a obsazuje je uchazeči o zaměstnání, kterým nelze zajistit pracovní uplatnění jiným způsobem. Společensky účelným pracovním místem je i pracovní místo, které zřídil po dohodě s Úřadem práce uchazeč o zaměstnání za účelem výkonu samostatné výdělečné činnosti. Na společensky účelná pracovní místa může Úřad práce poskytnout příspěvek.*
18. Podle § 119 odst. 1 zákona o zaměstnanosti *o poskytnutí příspěvku v rámci aktivní politiky zaměstnanosti uzavírá Úřad práce se zaměstnavateli, s jinými právníckými a fyzickými osobami a dalšími subjekty podle zvláštních právních předpisů písemnou dohodu.*
19. Podle § 119 odst. 2 zákona o zaměstnanosti *dohoda o poskytnutí příspěvku musí obsahovat a) identifikační údaje účastníků dohody, b) účel poskytnutí příspěvku, c) podmínky, za kterých bude příspěvek poskytován, d) výši a termín poskytnutí příspěvku, e) způsob kontroly plnění sjednaných podmínek, f) podmínky a termín zúčtování poskytnutého příspěvku, g) závazek příjemce vrátit příspěvek nebo jeho poměrnou část, pokud mu jeho zaviněním byl příspěvek poskytnut neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, a lhůtu a podmínky vrácení příspěvku, h) závazek zaměstnavatele neprodleně vrátit příspěvek podle § 112 až 116 nebo 117 v případě, že mu byl poskytnut v období 12 měsíců přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty za umožnění výkonu nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 3, lhůtu a podmínky vrácení příspěvku, i) ujednání o vypovězení dohody.*
20. Soud úvodem shrnuje, že v projednávané věci není mezi stranami sporu o znění dohod, ale pouze o výklad jejich jednotlivých ustanovení, které upravují vyplácení příspěvku.
21. Z výše citovaných ustanovení dohod má soud za zjevné, že se strany dohodly na tom, že zaměstnavatel (žalobkyně) bude Úřadu práce ČR dokládat vynaložené prostředky za mzdu nebo plat ve výkazu za jednotlivé měsíce, a to nejpozději **do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí vykazovaného měsíčního období**. Strany si také sjednaly, že nebude-li výkaz Úřadu práce ČR ve stanovené lhůtě doložen, příspěvek za příslušný měsíc nebude Úřadem práce ČR poskytnut.
22. Mezi stranami není sporu o tom, že v projednávané věci doručila žalobkyně Úřadu práce ČR předmětné výkazy za měsíc leden 2018 ve dnech 1. 3. a 2. 3. 2018. Na základě takto doručených výkazů rozhodl Úřad práce ČR o tom, že příspěvky žalobkyni za měsíc leden v souladu s výše citovanými ustanoveními smluv nevyplatí, neboť doložila výkazy po lhůtě, která skončila dne 28. 2. 2018.
23. Žalobkyně v podané žalobě nerozporuje, že výkazy doručila dne 1. a 2. 3. 2018. Namítá však, že předmětem vykazování (vyúčtování) jsou jednoznačně vynaložené mzdové prostředky

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

a vykazovaným obdobím (kalendářním měsícem) tedy musí být logicky měsíc, ve kterém byly prostředky vynaloženy. S touto argumentací však nelze souhlasit.

24. Ze znění uzavřených veřejnoprávních smluv je zřejmé, že vykazovaným obdobím se rozumí měsíc, za který žalobkyně svému zaměstnanci zaplatila mzdu, na kterou žádá na základě dohody po Úřadu práce ČR příspěvek. Pokud tedy v lednu 2018 u žalobkyně pracoval na vyhrazeném pracovním místě zaměstnanec a žalobkyně vynaložila náklad spočívající ve výši jeho mzdy, bylo její povinností dle uzavřené dohody vykázat vynaložené prostředky nejpozději do konce následujícího kalendářního měsíce, kterým byl únor 2018.
25. Argumentace žalobkyně spočívající v tom, že mzdové náklady vynaložila až v únoru 2018, a proto měla lhůta k vykazání těchto prostředků skončit až 31. 3. 2018, je lichá. Ačkoliv se zaměstnancům obvykle vyplácí mzda zpětně (běžně cca do půlky následujícího kalendářního měsíce), jedná se o náklad vynaložený za měsíc, kdy zaměstnanci nárok na mzdu vznikl, tedy za odpracovaný (tj. vykazovaný) měsíc.
26. Nadto soud podotýká, že ve správním spisu jsou založeny dopisy žalobkyně adresované řediteli Odboru zaměstnanosti Generálního ředitelství Úřadu práce ČR, v nichž sama vysvětluje, proč došlo k jednodennímu pozdržení doručení výkazů za měsíc leden 2018 a žádá o zvláštní přístup k vyplacení příspěvku. Jinými slovy, žalobkyně tehdy porušení dohod ze své strany uznala. Soudu se tak jeví přinejmenším pravděpodobným, že žalobkyně si předmětná smluvní ustanovení vyložila správně, byla si vědoma toho, že výkazy zaslala opožděně, a až později se snažila situaci účelově „zachránit“ výše uvedenou argumentací.
27. Soud tedy dospěl k závěru, že výklad výše citovaných ustanovení veřejnoprávních smluv je zřejmý a žalovaný rozhodl správně, když návrh žalobkyně na zahájení sporného řízení zamítl. Také Úřad práce ČR postupoval správně, pokud žalobkyni z důvodu pozdního vykazání vynaložených nákladů příspěvek v souladu s uzavřenými dohodami neposkytl. Soud se tedy ztotožnil s argumentací žalovaného v napadeném rozhodnutí, na kterou pro stručnost odůvodnění odkazuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.